

Ambtelijk Secretaris: dhr. Davy Cinjee Tel: 06 28 31 49 35 e-mail: clintenraden@apeldoorn.nl
www.adviesraadwiapeldoorn.nl

VERSLAG OPENBARE VERGADERING

Nummer: 1904

Datum vergadering: 30-04-2019

Aanwezig: Pieter de Graaf, Bert de Groot, Sjanie Donker, André van Gessel, Pieter Holtrigter, Frenk Lip, Rinus van der Meer, Jacques van Meurs, Manja Pauwels, Rob Rosendal, Frank Schoolderman, Hans Stel, Wilma van Teeckelenburgh en Hilda Wetemans

namens de gemeente Apeldoorn: Janneke Oude Alink (agendapunt 4), Iris Leene (agendapunt 5)

notulist: Davy Cinjee

Afwezig: -

1.	OPENING EN MEDEDELINGEN
	<p>a) Mededelingen van de voorzitter en leden:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>De voorzitter</i> opent de vergadering, en heet alle aanwezigen welkom. Er zijn vandaag geen leden afwezig. • <i>Bert de Groot</i> vertelt naar aanleiding van de bijeenkomst van de Landelijke Cliëntenraad (LCR) op 11 april jl. dat het thema Beschut Werk ook landelijk hoog op de agenda staat, bijvoorbeeld als het gaat om het vraagstuk van het realiseren van het aantal beschut werkplekken, als ook de vindbaarheid van de potentiële kandidaten voor deze plekken. <p>b) Vaststelling van de agenda:</p> <p>De agenda wordt vastgesteld.</p>
2.	POSTZAKEN
	De postzaken worden ter kennisgeving aangenomen.
3.	VERSLAG VORIGE VERGADERING
	<p><u>a. Verslag openbare vergadering d.d. 26 maart jl.</u> Het verslag wordt vastgesteld.</p> <p><u>b. Actie- en besluitenlijst</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • 1902-3c; Afgesproken wordt om de adviezen die mondeling zijn gegeven aan beleidsambtenaren ook kort en bondig aan te leveren bij <i>de ambtelijk secretaris</i>, zodat het overzicht met mondelinge afstemming kan worden aangevuld. <p><u>c. Lijst schriftelijke adviezen</u> Geen op- en/of aanmerkingen.</p>
4.	LOPEND EN VOORGENOMEN BELEID A&I (JANNEKE OUDE ALINK)
	<p><i>Janneke Oude Alink</i> vertelt dat er op donderdagavond 9 mei a.s. een interessante PMA bijeenkomst zal plaatsvinden, waarin de nota <i>Apeldoorn Inclusief</i> consultatief besproken zal worden met de gemeenteraad. Vorige week is daar met een klein gezamenlijke clubje leden uit de adviesraden al over gesproken, en inmiddels is de betreffende notitie ook gedeeld met de beide adviesraden. En het zou volgens <i>Janneke Oude Alink</i> ook goed zijn om daar als toehoorder op donderdagavond 9 mei a.s. bij aanwezig te zijn. <i>Pieter de Graaf</i> vult aan dat de klankbordgroep Inclusie met betrokken beleidsambtenaar <i>Antonie de Vlieger</i> ook de afspraak heeft gemaakt om na 9 mei a.s. weer om tafel te gaan, om zo verder mee te denken over de uitwerking van de notitie.</p> <p><i>Janneke Oude Alink</i> vertelt dat zij geïnteresseerd is in wat de input zal zijn vanuit de gemeenteraad tijdens deze bijeenkomst. Hoe zij aankijken tegen de opgaven voor de toekomst, en wat de rol van de overheid zou moeten zijn in dit hele speelveld, en waar de gemeente niet en juist wel verantwoordelijk voor is. Dat biedt in ieder geval voldoende gespreksstof voor een interessante bijeenkomst. Ook voor de ambtenaren is dit een belangrijke bijeenkomst, want wat geeft de gemeenteraad mee als belangrijkste aandachtspunten? Of is er juist sprake van dat er binnen de gemeenteraad sprake is van uiteenlopende visies? <i>Pieter de Graaf</i> vindt het heel goed dat in de notitie met name bij opgave 4 nadrukkelijk staat aangegeven dat er in politieke zin uitspraken gevraagd worden als het gaat om het werken en functioneren van medewerkers op de werkvloer, onder andere bij het Werkplein Activerium. Er wordt een uitspraak gevraagd met betrekking tot het vraagstuk om wel of geen ruimte te geven aan professionals om keuzes te maken in een lerende omgeving. Oftewel, je moet aan professionals in bepaalde situaties de ruimte en vrijheid durven geven om het misschien wat anders aan te pakken dan dat je gewend bent. <i>Hilda Wetemans</i> geeft aan dat er op dit moment wel sprake is van een vrij ongunstig klimaat als het gaat om het vragen van vrijheid voor</p>

	<p>professionals, zeker in financieel opzicht gelet op de tekorten Jeugd en Wmo. Als zij gemeenteraadslid was zou zij in dit geval wat sceptisch zijn. <i>Janneke Oude Alink</i> geeft aan dat de vraag inderdaad is hoeveel ruimte de gemeenteraad durft te geven, want die ruimte betekent inderdaad ook een risico. Daar zit gewoon ook een spanning in. <i>Bert de Groot</i> constateert dat in dit specifieke geval de risico's inderdaad ingeschat worden op de financiële kant, terwijl anderzijds de doelstelling om deze vrijheid te geven helder is; dit is in het belang van de cliëntendoelgroep. Dat is een mooie en goede maatschappelijke doelstelling, maar hij kan zich voorstellen gelet op de risico's aan de financiële kant, dat in de discussie naar voren zal komen dat men de maatschappelijke doelstelling voor de cliënten doorgang wil geven, maar dat er vervolgens wel een beperking wordt opgelegd dat het ook niet kostenopdrijvend mag zijn gelet op de financiële risico's. <i>Janneke Oude Alink</i> concludeert dat de PMA van 9 mei a.s. afgewacht zal moeten worden hoe dit gesprek zal gaan verlopen, maar zij geeft nogmaals aan dat het voor de leden van de beide adviesraden een interessante bijeenkomst zal zijn.</p> <p><i>Janneke Oude Alink</i> vertelt dat zij onlangs ook heeft gesproken met <i>Wemke Flim</i> in het kader van het maken van een afspraak om een toelichting te geven over het traject 'Inwoner in beeld' in een vergadering van de Adviesraad VWI. Daarnaast heeft zij ook contact gehad met beleidsambtenaar <i>Alan Wemmenhove</i> om de Adviesraad VWI eens bij te praten over het thema 'social return on investment' (SROI), mocht daar bij de leden van de Adviesraad VWI interesse in zijn. Deze belangstelling is bij de leden aanwezig, en <i>Pieter Holtrigter</i> raadt aan om dit thema concreet te koppelen aan het voorbeeld van de aanbesteding van het leerlingenvervoer. Afgesproken wordt dat <i>de ambtelijk secretaris</i> een aantal data opties van vergaderingen na de zomerperiode zal delen met <i>Janneke Oude Alink</i>.</p> <p><i>De voorzitter bedankt Janneke Oude Alink voor haar aanwezigheid en bijdrage in de vergadering.</i></p>
<p>5.</p>	<p>EENHEIDSMANAGER ACTIVERING & INKOMEN IRIS LEENE</p>
	<p><i>De voorzitter heet eenheidsmanager A&I Iris Leene welkom in de vergadering, zij zal tijdens dit agendapunt vertellen over haar eerste ervaringen en bevindingen als eenheidsmanager A&I binnen de gemeente Apeldoorn.</i></p> <p><i>Iris Leene</i> geeft aan dat het idee achter dit agendapunt al best wel een tijdje geleden is bedacht en afgesproken. Het idee was in eerste instantie om na honderd dagen eens terug te kijken op haar eerste bevindingen en ervaringen binnen de gemeente Apeldoorn, ook in vergelijking met de gemeente Arnhem waar zij voorheen werkzaam was. Maar inmiddels bedraagt de periode van <i>Iris Leene</i> bij de gemeente Apeldoorn al iets langer dan honderd dagen, namelijk iets meer dan een jaar. Haar eerste gedachte bij haar komst naar Apeldoorn was: twee steden van rond de 160.000 inwoners, allebei met een A en gelegen in het oosten van het land, met qua afdelingsnaam ook weinig verschil: Werk & Inkomen (Arnhem) en Activering & Inkomen (Apeldoorn). Zo'n groot verschil zal dat toch niet zijn? Maar <i>Iris Leene</i> benadrukt dat dit echter een wereld van verschil is, een veel groter verschil dan dat zij van tevoren had verwacht. <i>Hilda Wetemans</i> vraagt of dit een positief of juist een negatief verschil is. <i>Iris Leene</i> geeft aan dat zij daar geen waarde aan wil toekennen; het is in ieder geval op een andere manier vormgegeven. Wat wel een belangrijke kanttekening hierbij is, is het feit dat er in Arnhem sprake was van een veel groter aantal mensen in de bijstand dan hier in Apeldoorn; in Arnhem lag dit aantal op zo'n 8000 inwoners, in Apeldoorn is dat ongeveer de helft.</p> <p>Eén van de eerste zaken die <i>Iris Leene</i> in Apeldoorn opviel is dat beleid en uitvoering bij elkaar zitten. Deze keuze is in Arnhem anders gemaakt, daar zat beleid samen met andere beleidsdomeinen in één dienst, en de uitvoering was daar los van georganiseerd. Dat hield in dat beleid niet enkel beleid betrof rondom werk en inkomen, maar ook rondom onderwijs, welzijn, jeugd, sport, ruimtelijke ordening en economische zaken. Op deze manier werden er continue dwarsverbanden gelegd tussen de verschillende beleidsdomeinen. Hier in Apeldoorn is dat gescheiden, maar dat heeft dus wel weer als voordeel dat beleid en uitvoering sterk aan elkaar gekoppeld zijn. Op deze manier is er ook geen sprake van een dreigende kloof tussen uitvoering en beleid. Beleid is ook goed</p>

aangesloten op de uitvoering, en wordt ook gevoed door de uitvoering. In Arnhem was dit toch een valkuil dat er een kloof tussen beleid en uitvoering dreigt te ontstaan. Op dit moment zie je wel in Apeldoorn dat men ook ernaar toewerkt om de verbinding horizontaal, dus tussen de verschillende beleidsdomeinen, ook te versterken. Een voorbeeld hiervan is het Inclusie-traject, als ook in de wijken bij CMO's en sociaal wijkteams waar medewerkers van A&I en JZW in toenemende mate met elkaar samenwerken.

Iris Leene legt uit dat in Apeldoorn de schuldhulpverlening ook is ondergebracht in de wijkteams; zowel de tweede fase van de schuldhulpverlening als bewindsvoering wordt door de gemeente zelf uitgevoerd. In Arnhem was dit niet het geval, daar waren deze onderdelen uitbesteed. Als het gaat om de vraag welke situatie beter is, dat is gewoon het gevolg van een (politieke) keuze. In Arnhem speelde hierbij ook mee dat de kosten voor bewindsvoering en zwaardere schuldhulpverlening de pan uitrezen, en dat er met bewindvoerders ook veel werd gesproken of zij ook konden afschalen. Dus die werkwijze was niet per definitie ook succesvol.

Een ander punt is het feit dat in Apeldoorn wordt gewerkt met een caseload voor de uitvoeringsconsulenten. En dat is een vraagstuk waar ook altijd veel discussie en gesprek over is. Aangezien de ene inwoner niet dezelfde aandacht vraagt dan de andere inwoner. Terwijl de caseload wel op aantallen is gebaseerd. In Arnhem werkte men niet aan de hand van een caseload, maar daar ging het voornamelijk om de afstand van mensen tot de arbeidsmarkt. Op grond daarvan werden inwoners op een bepaalde manier door een medewerker opgepakt. In Apeldoorn is het gebrek aan flexibiliteit ten aanzien van de caseload een knelpunt en vraagstuk, en men kijkt nu per trajectregisseur hoe de caseload er nu precies uit ziet. Wie zijn de mensen achter de nummers, en wat vragen zij precies van de medewerker? En als dit dan vertaald wordt naar tijd en aandacht, kan er dan een reëlere inschatting gemaakt worden? Op dit moment wordt daar echt op persoonsniveau aan gewerkt bij elke trajectregisseur. Met als doel om de caseload realistischer te krijgen.

Iris Leene vertelt dat in Apeldoorn ook niet wordt gewerkt aan de hand van normgetallen of richtgetallen (behalve bij de activeringscoaches) hoeveel mensen er benaderd worden. Dat was in Arnhem anders, daar lag het concrete streefdoel op 1100 inwoners per jaar helpen met een formatie van zestig medewerkers. Waarbij de focus in eerste instantie lag op de doelgroep inwoners met een jaar afstand tot de arbeidsmarkt. Deze mensen werden door de gemeente eigenlijk zelf geactiveerd, begeleid en geholpen. Waarbij in Arnhem ook sprake was van een fysiek werkgeversservicepunt. Deze samenwerking was daar heel hecht vormgegeven, waardoor je zag dat veel mensen uit deze doelgroep ook redelijk snel konden uitstromen zonder te worden overgedragen aan een andere organisatie.

In Apeldoorn is men recent gestart met een nieuw project, Apeldoorn Doet Mee, waarin zowel de dagbesteding als de arbeidsmatige dagbesteding naar elkaar toe worden gebracht. De projectleider die dit project begeleidt heeft deze klus ook al eerder uitgevoerd voor de gemeente Arnhem, dus deze beweging die in Arnhem inmiddels al is gemaakt zal ook in Apeldoorn gemaakt gaan worden. In tegenstelling tot Arnhem is er hier in Apeldoorn sprake van een virtueel werkgeversservicepunt, waarbij *Iris Leene* opmerkt dat zij dit ook een ingewikkelde arbeidsmarktregio vindt. Met de mond komt men redelijk dicht bij elkaar, maar in de praktijk blijkt het toch lastig te zijn om elkaar wat te gunnen en voor elkaar ook wat over te hebben ten behoeve van de inwoner. Arnhem had zoals eerder gezegd een fysiek werkgeversservicepunt, waarin de werkgeversdienstverlening ook was belegd. Vacatures werden daar ook verzameld, binnengehaald en er werd een match gemaakt met Arnhemse inwoners als ook met de inwoners uit de regiogemeenten. *Frank Schoolderman* vraagt of Werkbedrijf Lucrato hier in Apeldoorn geen rol in speelt? *Iris Leene* legt uit dat dit klopt, voor de gemeente Apeldoorn zijn de werkgeverscontacten bij Lucrato neergelegd. En daar zie je ook wel dat zowel de werkzoekendenbenadering als ook de werkgeversbenadering bij elkaar zijn gebracht. Daarbij is ook gekozen voor een branchegerichte organisatievorm, en via deze weg ook specifieke branchebezoeken afleggen en de werkgeverscontacten daarin aanhalen. Dat wordt ook uitgevoerd samen met accountmanagers van Economische

Zaken. En de ervaring van *Iris Leene* is dat dit wel succesvol uitpakt; als je gezamenlijk hierin optrekt kom je ook gemakkelijker bij bedrijven binnen en met elkaar in gesprek.

Iris Leene vertelt dat in Arnhem Scalabor als werkbedrijf actief is, als is de werkwijze wel verschillend ten opzichte van Lucrato in Apeldoorn. Lucrato helpt mensen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt, en de eenheid A&I begeleidt mensen met een langere afstand tot de arbeidsmarkt. In Arnhem is dit precies andersom, de mensen met een korte afstand tot de arbeidsmarkt worden door de gemeente geholpen, en Scalabor richt zich op mensen met een langere afstand tot de arbeidsmarkt. Ook in samenwerking met andere stakeholders op andere levensdomeinen. Deze samenwerking kwam ook tot uitdrukking in het activerend werk, dat hier in Apeldoorn via het project Apeldoorn Doet Mee wordt opgezet. Dus dat is volgens *Iris Leene* ook wel een wezenlijk verschil tussen de ene en andere benadering, kijkend naar de rol van de gemeente en de rol van het werkbedrijf en hoe die zich tot elkaar verhouden.

Pieter Holtrigter brengt een casus ter sprake, en vraagt hoe er met mensen wordt omgegaan die wat hoger zijn opgeleid. Bijvoorbeeld een vijftigplusser die tot zijn vijftigste altijd levensverzekeringen heeft verkocht. Deze persoon zoekt werk, maar komt nergens aan de bak. Hoe wordt er met deze doelgroep in de diverse trajecten nu precies omgegaan? Want zij passen niet goed in de dienstverlening van Lucrato, maar waar komen zij dan terecht? *Iris Leene* vertelt dat vorige jaar de activeringscoaches een groot aantal mensen in beweging hebben gekregen, en daar zaten ook mensen bij zoals uit het geschetste voorbeeld. Door in de gesprekken goed te kijken waar iemand het beste in thuis is, wordt er gezocht naar een goede oplossing. Als iemand jarenlang goed in staat is geweest om verzekeringen te verkopen, dan heb je wel wat in je mars en dan kun je ook wel wat anders. Waar bijvoorbeeld momenteel een grote vraag naar is, of je dit nu leuk vindt of niet, zijn telefonische verkopers. *Pieter Holtrigter* geeft aan zich nog even specifiek te richten op die doelgroep, wat gebeurt er nu precies voor deze doelgroep? *Iris Leene* geeft aan dat er bij het UWV echt sprake is van trajecten puur gericht op de doelgroep 50+. De gemeente heeft gezegd geen specifiek beleid voor deze doelgroep te voeren. De gemeente voert in dit kader alleen een specifiek beleid voor de doelgroepen jongeren, statushouders en dak- en thuislozen. Verder wordt er geen specifiek doelgroepenbeleid gehanteerd. *Hilda Wetemans* geeft aan dat zij toch wel begrepen had dat er enige tijd sprake was van een project gericht op de re-integratie van 45+'ers. *Iris Leene* geeft aan dat dit project inmiddels is afgelopen, en de werkwijze die binnen dit project is opgezet is inmiddels geïmplementeerd in het reguliere werken. *Hilda Wetemans* vraagt of dit ook geldt voor het project gericht op de re-integratie van de GGZ doelgroep. *Iris Leene* legt uit dat er momenteel nog wordt bekeken in hoeverre de werkwijze vanuit dit project geïmplementeerd kan worden in de reguliere werkwijze. Over het algemeen is het zo dat bij elk project dat wordt uitgevoerd bekeken wordt of de ontwikkelde werkwijze succesvol verloopt, en of het vervolgens ook mogelijk is om dit te implementeren in het reguliere werkproces.

Pieter de Graaf vraagt hoe de advies- of cliëntenraden in Arnhem georganiseerd zijn. *Iris Leene* legt uit dat er net als in Apeldoorn ook een adviesraad actief was gericht op het domein van werk en inkomen, en tevens een adviesraad gericht op de Wmo. Ook daar liepen gesprekken over het mogelijk samengaan van de beide adviesraden. Maar dat zat nog in de verkenningsfase op het moment dat *Iris Leene* daar vertrok. *Pieter de Graaf* vraagt of de Arnhemse adviesraad gericht op werk en inkomen ongeveer op dezelfde manier functioneerde als de Apeldoornse adviesraad? *Iris Leene* legt uit dat de Arnhemse adviesraad zich puur bezighield met beleid, en niet was aangesloten op de uitvoering. Hier in Apeldoorn is dat wel het geval, en worden ook signalen vanuit de uitvoering vaak nadrukkelijk meegenomen in de advisering en werkwijze van de adviesraad.

Sjanie Donker vraagt of *Iris Leene* het aantal mensen in de bijstand (of dat hoog of laag is) beschouwt als een succesfactor van beleid? *Iris Leene* geeft aan dat je dit niet zonder meer kunt zeggen. Want het aantal mensen in de bijstand is afhankelijk van zoveel factoren. Net zoals je het succes en de uitstroming niet één op één kunt toeschrijven aan

	<p>de wijze waarop je werkt, kun je ook het feit dat veel mensen in de bijstand zitten niet één op één toeschrijven aan een slechte werkwijze.</p> <p>Ten slotte geeft <i>Iris Leene</i> aan nog één verschil aan te willen stippen waar zij zelf heel enthousiast over is. En dat is het feit dat er in Apeldoorn zo min mogelijk bewijsstukken worden opgevraagd bij inwoners, en men uitgaat van het vertrouwen in het gesprek met de inwoner. In Arnhem werd dit duidelijk anders gedaan, daar moesten de mensen heel veel papieren aanleveren. Dus mooi om te zien hoe deze werkwijze in Apeldoorn anders is vormgegeven.</p> <p><i>De voorzitter bedankt Iris Leene voor haar aanwezigheid en bijdrage in de vergadering.</i></p>
6.	RONDVRAAG EN SLUITING
	<p><i>De voorzitter bedankt iedereen voor de aanwezigheid en sluit deze openbare vergadering.</i></p>